

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1304/2023
14.12.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Светлане Томић Јокић, Бојане Пауновић, Дубравке Дамјановић и Бате Цветковића, чланова већа, са саветником Врховног суда Немањом Симићевићем, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др., због кривичног дела учествовање у тучи из члана 123. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ -адвоката Снежане Секулић, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К.бр.513/19 од 23.11.2022.године и Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.168/23 од 14.08.2023.године, у седници већа одржаној дана 14.12.2023. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљених АА, ББ и ВВ -адвоката Снежане Секулић, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Врбасу К.бр.513/19 од 23.11.2022.године и Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.168/23 од 14.08.2023.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врбасу К.бр.513/19 од 23.11.2022.године, окривљени с АА, ББ и ВВ у оглашени кривим да су извршили кривично дело учествовање у тучи из члана 123. став 1. КЗ, па је окривљеном АА изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од четири месеца са роком проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде, док су окривљеном ББ и ВВ изречене условне осуде тако што су им утврђене казне затвора од по шест шест месеци, са роком проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом, окривљени АА, ББ и ВВ, ГГ и ДД су обавезани да Основном суду у Врбасу на име трошкова кривичног поступка плате износ од 43.733,00 динара, на име паушала износ од 10.000,00 динара, као и да надокнаде све остале трошкове чија ће висина бити одређена у посебном решењу.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.168/23 од 14.08.2023.године, одбијена је као неоснована жалба ОЈТ Врбас Кт 459/19 Кт 671/17 од 30.12.2022.године, жалба окривљених АА, ББ и ВВ и жалба њиховог браниоца адвоката Снежане Секулић,

жалба браниоца окривљених ГГ и ДД, адвоката Љубомира Апра, те је потврђена пресуда Основног суда у Врбасу К.бр.513/19 од 23.11.2022.године.

Против наведених правоснажних пресуда захтев за заштиту законитости је поднела бранилац окривљених АА, ББ и ВВ -адвокат Снежана Секулић, због повреде закона из члана 119. став 1., 124. став 1. тачка 2), 126. став 1. и 2., 412., 438. став 1. тачка 1), 8) и 9), 438. став 2. тачка 1), 439. тачка 1) и 441. став 4. ЗКП, са предлогом да Врховни суд усвоји поднети захтев, тако што ће одбити оптужни предлог и утврдити застарелост кривичног гоњења против окривљених АА, ББ и ВВ и утврдити да трошкови поступка падају на терет буџетских средстава суда или да укине побијане пресуде и списе предмета врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Врховном јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП и, у седници већа коју је одржао без обавештења Врховног јавног тужиоца и браниоца окривљених, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП) размотрио списе предмета, са правоснажним пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Указујући на повреду закона из члана 438. став 1. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљених, адвокат Снежана Секулић истиче да је у наведеном поступку дана 02.09.2023.године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, јер су окривљени АА, ББ и ВВ примили другостепену пресуду Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.168/23 од 14.08.2023.године дана 15.09.2023.године, а бранилац дана 18.09.2023.године, што значи – након наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења. Бранилац је наведено образложио запрећеном казном која је предвиђена за наведено кривично дело, чињенице да се критични догађај одиграо дана 02.09.2017.године а у вези са одредбама члана 103. став 1. тачка 5) у вези члана 104. став 6. КЗ. По оцени браниоца, спорно је да ли је дошло до ретроактивног доношења другостепене пресуде, односно да ли је датум доношења 14.08.2023.године тачан, из разлога што је неспорно да су окривљени примили другостепену пресуду након наступања застарелости, па се долази до парадоксалне ситуације да се пресуда може донети након наступања застарелости, а да се у пресуди наведе датум пре застарелости, па би на тај начин дошло до злоупотребе права од стране другостепених судова.

Одредбом члана 103. став 1. тачка 6) КЗ је прописано да се кривично гоњење не може предузети кад протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године, док је чланом 104. став 6. КЗ прописано да засатрелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења.

Одредбом члана 123. КЗ је прописано да ко учествује у тучи у којој је неко лишен живота или је другом нанесена тешка телесна повреда, казниће се само новчаном казном или затвором до три године, па би, у конкретном случају застарелост кривичног гоњења наступила 02.09.2023. године.

Имајући у виду да је другостепена пресуда Вишег суда у Сомбору Кж1 бр.168/23 постала правоснажна истог дана када је донета, односно 14.08.2023. године, то су наводи браниоца окривљених да је протеком шест година од критичног догађаја,

дана 02.09.2023. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења, неосновани, јер је кривични поступак окончан пре тог датума.

Бранилац окривљених у осталом делу захтева указује на повреду закона из члана 119. став 1., 124. став 1. тачка 2), 126. став 1. и 2. и 412. ЗКП. Како наведене повреде одредаба ЗКП не представљају законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење захтева за заштиту законитости окривљеном и његовом браниоцу, то се овај суд у разматрање и оцену ових повреда није упуштао.

Иако је бранилац у захтеву формално означио повреде закона из члана 438. став 1. тачка 8) и 9) и 441. став 4. ЗКП, које представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости, у образложењу захтева бранилац не конкретизује у чему се наведене повреде закона састоје, па по оцени Врховног суда, у овом делу поднети захтев нема прописани садржај, у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлоге за његово подношење, а што у случају истицања повреде закона (члан 485. став 1. тачка 1) ЗКП), по налажењу овога суда, подразумева не само формално опредељење о којој повреди закона је реч, већ и образложење у чему се та повреда конкретно састоји, па се овај суд у разматрање и оцену ових повреда није упуштао.

У осталом делу захтева за заштиту законитости, указујући на повреду закона из члана 438. став 2. тачка 1) и 439. тачка 1) ЗКП, бранилац окривљених оспорава утврђено чињенично стање у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа, наводећи да је чињенично стање непотпуно утврђено, да тучу нису започели његови брањеници и да су поступали у границама нужне одбране те оцењујући да налаз и мишљење судског вештака др Владимира Пилије од 19.05.2021. године није сачињен у складу са законом и да је оспорен од стране стручног саветника др Златка Лаиновића, а што не представља законски разлог због којег је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, па се Врховни суд у разматрање и оцену изнетих навода захтева, није упуштао.

Са свега изложеног, на основу одредаба члана 491. став 1. ЗКП, донета је одлука као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Немања Симићевић, с.р.

Председник већа-судија
Биљана Синановић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић